

Бувають дні: кругом неначе
Усе окриє мертва тьма;
Безумно серденько заплаче,
Розваги тугоньці нема.

Та бог зна, відки промінь стрічі
Цілющим сяєвом майне;
Струмцем поллються дружні річі,
Засвітить сонечко ясне.

Отак на мить передо мною
Тюрму твій образ озарив,
З гіркою долею земною,
З життям пекельним помирив!